

אביטל אפרת

המדריך והרקדן הטוב ביותר שהכרתי

זיכרונות מחבר

הכרתי את **מישאל ברזילי** בדרך מקרה, בשנת 1976 לאחר סיום התיכון. בהיותי בבי"ס תיכון השתתפתי בלהקת המחול של חולון בניהולו של **יוסי פרום**. יום אחד בקשתי מהמנהל שלי בעבודה - **חנניה**, לצאת יותר מוקדם כדי להירשם לחוג ריקודי עם. הוא סרב ואמר לי שביום שבת חבר שלו מרקיד בחולון ואז יכיר בינינו.

ביום שבת הגעתי להשתלמות מדריכים של **מישאל ויהודה עמנואל** בחולון מבלי לדעת למה אני מגיעה. באותו יום חנניה הכיר לי את מישאל שהזמין אותי לחוג שלו בנאות רחל בחולון. מישאל הבחין בכישרוני והזמין אותי לרקוד אצלו ב"מועדון הצעירים" ביפו, שם רקדתי כל ימי שרותי הצבאי. הייתי עתודאית ורק אחר כך שרתי בצבא. מישאל האמין בי וכבר אז נתן לי את ההזדמנות להדריך בחוגים שלו בבתי הספר ובערבים בבית ברבור, בית הסופר, עירוני א', בנק לאומי, בבסיס צה"ל ועוד... לאחר מכן המליץ לי לגשת לאולפן (קורס) למדריכים לריקודי עם.

מיום שהכרתי הייתה בינינו כימיה נהדרת. הוא העצים וקידם אותי, עזר לי למצוא עבודה ועוד. באותה תקופה גם הדרכת בחוגים שלו וגם הדגמתי אתו את הריקודים בכל החוגים שלו בחוגים אחרים ובהשתלמויות. לימים הפכנו לחברים טובים כל כך שאי אפשר לתאר.

באותם ימים היו לו חוגים גדולים בתל אביב וסביבותיה. באותו זמן כל הרוקדים נהרו אחריו מחוג לחוג. החוג המפורסם היה ביפו העתיקה שהפך למשפחה, ובמסגרתו טיילנו יחד בארץ. אחרי החוג היינו יושבים ב"מגדלור" ביפו ושרים עד השעות הקטנות של הלילה. עד היום יש קשר הדוק בין רוקדים מאותה תקופה. מישאל טיפח וקידם מדריכים שלמדו אצלו והתחילו להדריך כמו **ישראל ליצי, משה לוי, אייל עוזרי, אייל לוי, ישראל שיקר, ויקטור גבאי** אנוכי ועוד...

זכורות לי ההרקדות בבית ברבור. שם, אחרי החוג, היינו נכנסים לברכה. זכורות לי ההרקדות שהרקיד בככר מלכי ישראל (כיכר רבין כיום), בחגים ובשבתות עת הייתי בין הרוקדים שעל הבמה. הסגנון של מישאל והחום והאהבה לריקוד כבשו כל אחד שהגיע אליו.

בהמשך מישאל התחיל לעבוד בביכורי העיתים, בית הסופר, בית קזנצ'י וגולדה (בריזה) חולון. היה לו סגנון ייחודי ואווירה ייחודית בחוגים שניהל. להשתלמויות למדריכים שערך היה שם טוב. המדריכים רצו ללמד אצלו בהשתלמות ובחוגים וכמובן כמעט כולם השתתפו בהשתלמויות.

בחוגים שלו הייתה אווירה משפחתית. תמיד עזר לכולם, היה מרכז מפגשים וידע לשמח אנשים ולכבוש את ליבם.

כאשר מישאל היה נוסע להרקדות בצפון, היו רבים נוסעים איתו. אני זוכרת ביקורים אצל מנחם מנחם ז"ל בנהריה את המרתונים שערך ספי אביב במחניים. בנצי תירם ז"ל הזמין אותנו תמיד להרקדות בטכניון, בסוכות למנהג האושפיזין. התארחנו אצל **יענקל'ה לוי** ז"ל בבית כץ ובבית נגלר, אצל **אלי שטמר** (אבא

מישאל ואביטל
בריקוד זוגות

של אלעד) ועוד... אף פעם לא סרב לקחת אותנו. לא עשה חשבון של דלק, תמיד כיבד את כולם. המדריכים מהארץ והעולם היו מגיעים אליו הביתה, מתארחים אצלו ואף ישנים בביתו שהיה מרכז חברתי.

הייתה למישאל בת זוג מיוחדת, **בתשי** - בת שבע שמה, שרקדה אתו רוקנרול וכשהיא רקדה אתו הינו עושים מעגלים סביבם. הם היו רוקדים יחד נפלא. מישאל היה ידוע כרקדן מעולה ותמיד במרכז העניינים.

בשנת 1990, במוצאי סוכות, אירגן מישאל מופע טלוויזיה בבימוי של **יגאל בן דוד**, שעסק בהשפעת הריקוד התימני המקורי על ריקודי העם. במופע השתתפו להקות תימניות מהארץ כמו עמקא, יחד עם זמרים שבצעו ביצועים תימניים מקוריים כמו אהרון עמרם, ציון גולן, עפרה חזה, העמרנים ואחרים.

מישאל הקים להקה מרוקדים מצויינים ואנו הדגמנו את ריקודי העם. בחלק זה השתתפו **סעדיה, דני בן שלום, עמי מעמק חפר, אייל עוזרי, אני ומישאל**. הטלוויזיה אז הייתה בראשיתה בשחור לבן.

מישאל היה ממקימי ארגון המדריכים לריקודי עם. הדבר היה חשוב לו מאד ולאורך כל השנים היה מאד פעיל לרווחת המדריכים. הוא השתתף בכל הישיבות שהיו אז בוועד הפועל בימי חמישי. היה בהנהלת הארגון שנים רבות והוא זה שהחדיר בי את החשיבות של פעילות בארגון.

מישאל יזם יבוא של נגני קלטות "סופרסקופ", שהיה חידוש עם שינוי מהירות הנגינה כך שהמדריכים יכלו להשמיע שיר לאט יותר למען המתחילים. כל המדריכים רכשו ועבדו אתו שנים רבות עד... נגן המינידיסקים, נגן התקליטורים והמחשב...

מישאל מלהיב את הרוקדים בפסטיבל כרמיאל

מישאל היה תמיד מקושר לאנשי מפתח בתרבות הישראלית כמו עפרה חזה, ציון גולן ועוד רבים וטובים וכן לתקשורת הישראלית. לא היה דבר שהיית מבקש ממישאל והוא היה מסרב. תמיד עזר לכולם. גם בהתנדבות. זכורים לי מקרים רבים שגייסתי אותו להדריך בהתנדבות לטובת אירועים שונים.

יום אחד מישאל החליט להפיק הקלטות עם עיבודים חדשים עבור הריקודים הבסיסיים. הוא עבד עם **יהודה קיסר** והזמין אותי לשמוע את העיבודים בזמן אמת, לפני ההפצה ולהביע את דעתי. לאחר מכן הפיק את התקליטים והקלטות אצל האחים ראובני.

מישאל היה עבורי המורה המשמעותי ביותר עבורי ועד היום אני נוצרת בליבי את הזכות הזו. הייתי בת בית בביתו ואף הוזמנתי לכל השמחות שהיו במשפחתו. הכרתי היטב את משפחתו וחבריו, גם אלה שלא רקדו...

בשנים האחרונות הדריך בבית דני ונוסטלגיה בכפר המכביה ואהבתי להשתתף בחוגיו. סגנון הריקוד וההדרכה שלי הושפעו ממנו.

כשנודע לי שמישאל חלה לא האמנתי. תמיד רקד, עסק בספורט, בשחיה ואכל אוכל בריא. היה קשה לי לקבל שאסון כזה ירד על אדם כל כך משמעותי עבורי וכל כך שמח. לאורך תקופת מחלתו בקרתי אתו פעמים רבות והייתי בקשר עם משפחתו. ההודעה על פטירתו הייתה קשה מאד וזו אבדה גדולה עבורי.

יהי זכרו ברוך.

המדריכים מהארץ והעולם היו מגיעים אליו הביתה, מתארחים אצלו ואף ישנים בביתו שהיה מרכז חברתי.

בהרקדת שישי בגניגר מימין: חנן, אלי, מישאל, אמנון (מחבר הריקוד) ויאיר